

रिति बन्धनोक्तव्यवस्था । अधिकमाकरे दृश्यम् । वैशेषिकास्तु विपर्ययसंशयज्ञानमविद्येत्याहुः तत्कारणप्रदर्शनपूर्वकमविद्या लक्षिता वै० सू० उपस्तरे च यथा “इन्द्रियदोषात् संस्कारदोषाच्चाविद्या” ॥ “अविद्येति सामान्यवाच्यपि पदं विपर्यये वर्तते प्रकरणात् संशयस्वज्ञानध्वसायानासक्तत्वात्, तलेन्द्रियदोषोवातपित्ताद्यभिभवकतमपाटवम्, संस्कारदोषोविशेषादर्शनसाहित्यं तदधीनं हि मिथ्याज्ञानं जायते” ॥ “तच्च दुष्टज्ञानम्” सू० ॥ तदिदं व्ययपदं सर्वनामसमानार्थकमविद्यां परावृत्तिं चाविद्या, दुष्टज्ञानं व्यभिचारि ज्ञानमतस्त्विदितिज्ञानं व्यधिकरणप्रकारावाच्छब्दविशेषाद्वृत्तिप्रकारकसिति यावत्, दोषश्च ज्ञानस्थानिश्चरूपत्वमपि, तेनैककोटिसत्यत्वेऽपि संशयोदुष्ट एवानवधारणात्मकत्वात् तदनेन संशयो-विपर्ययस्वज्ञानध्वसायानाञ्चक्षुर्णामप्युपसंग्रहः” उप० ॥ “विद्याविद्याद्वैविध्यात् संशयः” गो० सू० । नास्ति विद्याशास्त्रादिज्ञानं यत् । इशास्त्रादिज्ञानमन्ये त्वि० “अविद्यो वा सविद्यो वा ब्राह्मणो मामकी तनुः” गुरा० । “वैद्योऽविद्याय नाकामो दद्यादर्शं स्वतो धनात्” दा० भा० सूतिः । “अविद्यानान्तु सर्वेषामोहातश्चेज्जनं भवेत्” मनुः” ।

अविद्वेष पु० अभावे विरोधे वा न० त० । विद्वेषाभावे २ अतुरागे च । न० व० । विद्वेषमन्ये ४ अतुरागयुक्ते च त्वि० । अविधवा स्त्री विरोधे न० त० । सधवायां पतिवत्यां स्त्रियाम् “रूमा नारीरविधवाः सपत्नीः” ऋ० १०, १८ ।

अविधा स्त्री अभावे न० त० । प्रकाराभावे न० व० । प्रकारमन्ये अविधान न० अभावे न० त० । विधानाभावे २ इतिकर्तव्यता क्रमाद्यभावे । “अविधानेन यत् कुर्यात् तत्सर्वं विफलं भवेत्” सूतिः न० व० । विधानमन्ये त्वि० ।

अविधि पु० अभावे न० त० । विध्यभावे इतिकर्तव्यता क्रमाद्यभावे न० व० । विधानमन्ये त्वि० ।

अविन पु० अवति यच्चम् अव-इनन् । अध्वर्यौ लज्ज० । अविनय पु० अभावे न० त० । विनयाभावे । विरोधे न० त० । २ दुर्नये । “अविनयमपनय विष्णोः” शङ्करा० । “ब्रह्मोऽविनया-च्चष्टा राजानः सपरिच्छदाः” “वेणोविनष्टोऽविनयाच्चष्टमश्चैव पार्थिवः” इति च मनुः न० व० । “विनयमन्ये त्वि० ।

अविनश्चर त्वि० विरोधे न० त० । विनश्चरभिन्ने चिर-अविनि, २ कुटस्थे परमेश्वरे पु० ।

अविनाभावः पु० विना व्यापककृतं न भावः स्थितिः असं० स० ।

१ व्यापकस्थित्यतुरोचिसत्तारूपायां व्याप्तौ । २ सम्बन्धमात्रे च “अविनाभावोऽत्र सम्बन्धमात्रम्” काव्यप्र० “अथ केय-माकाङ्क्षा न तावत् अविनाभावः” इति शब्दचिन्ता० । अविनाभावित्वं त्वि० न विना व्यापकम् भवति भू-णिनि । व्याप्ते “व्यक्ताविनाभावित्वात्तु जात्या व्यक्तिराक्षिप्यते” का० प्र० ।

अविनाभूत त्वि० न विना व्यापककृतं भूतः । १ व्याप्ते २ सम्बन्धमात्रे च “अभिधेयाविनाभूतप्रतीतिर्लक्षणोच्यते” का० प्र० । [“अविनाशी वा अरे अयमात्मा” श्रुतिः । अविनाशित्वं त्वि० न विनाशी स्त्रियां ङीप् । अविनश्चरे निधे अविनीत त्वि० न विनीतः । १ विनयमन्ये २ कुत्सितक्रियातुरागते ३ उद्धते ४ अदाने च । “वद्धते विनीतमविनीतशासिभिः” माघः । ५ अशिक्षिते च “नाविनीतैर्त्रैजुर्बुधैर्न च क्षुद्रा-धिपीडितैः” मनुः । ईकुलटायां स्त्री ।

अविनीय पु० विनीयः कल्कः कपटञ्च न० व० । कपटमन्ये “अविनीयसंभ्रमविकाशिमक्तिभिः” माघः ।

अविनेय त्वि० न विनेतुं शक्यः । दुर्दमे अश्वादौ ।

अविनेय पु० राक्षसभेदे हरिवंशे विवरणम् ।

अविपट अवीनां विस्तारः अवि+पटच् । शेषविस्तारे ।

अविपश्चित् पु० विरोधे न० त० । विचारमन्ये तात्पर्यज्ञानमन्ये ३ अविवेकिनि च ।

अविपाक पु० विशेषेण पच्यते फलरूपेण वि+पच घञ् न० त० । फलरूपेणापारणते १ धर्माधर्मादौ । “विपाकश्च जात्याः शुभौगाः” इति पातञ्जले उक्तः तद्रूपेणापरिणामश्च फलरूपतयाऽनाविर्भावः विहिताविहितकर्म्मणोविशिष्ट-देशकालनियतत्वात् यदा कर्म्म बलीयसा प्रतिबद्धं तदा तत् कर्म अविपाक इत्युच्यते । विपाकः अन्नादेः पाकः अभावे न० त० । सुशुतोक्ते १ पाकाभावे २ “अरोच-काविपाकौ तु शर्करार्त्ते भवन्ति च” । नास्ति विपाको यत् । अग्निमान्द्यहेतुके ३ रोगभेदे च “एतद्वायुसमेतेन जाटयं न भवति सन्नोऽग्निराप्यायते दुर्नामशोफपाण्डु-कुष्ठरोगाविपाककाशश्वासप्रमेहाश्च न भवन्ति” सुश्रुतः ।

अविपाल त्वि० अवीन् पालयति पा-णिच् लः उप० स० । शेषपालके ।

अविपुल त्वि० विरोधे न० त० । विपुलभिन्ने क्षुद्रे ।

अविप्रकृष्ट त्वि० विरोधे न० त० । सन्निकृष्टे ।

अविप्रिय पु० अवीन् भेषान् प्रीणाति प्री-क । १ श्यामाकृत्ये विप्रियमपकारः न० त० । २ अनपकारे ३ आनुकूल्ये ।